

# במדינה

## דרכי חיים

### חיים והבנה

קומדיית הפלפטיק  
הראשונה מזה 2000  
שנה, "הכננה השחורה",  
נושאת בשורה  
שג סובלנות ואהבה

כל האנשים, על אף הבדלי מוצא, דת ולאום — דומים איש לרעהו. זהו המוטו של סרטו של בנימין חיים, הבכנה השחורה.

חיים בן ה־40, נמוך־קומה, בעל ארשת־פנים טובת־לב, לבוש סארי הודי מסורתי ועל ראשו כובע רקום, נולד בהודו למיש

העיתון, לקחתי את מעילי ועזבתי. בנימין חיים פנה אל התיאטרון. הוא למד אצל הבמאי בנימין צמח, ובדיכוד, כדי לממן את לימודיו, עבד כנהג מונית. מאוחר יותר נסע לניו־יורק, למד פנטומימה אצל מרסל מרסו והצטרף לתיאטרון החי הנודע, שעסק ביצירות אוונגארד. בתיאטרון החי (Living Theater) הליר את האשה ששינתה באופן מהותי את כל חייו. היתה זו מאיה דארין, אחת הדמויות הססגוניות ביותר של הקולנוע, ומי שנחשבת כנביאת הקולנוע האוונגארדי.

"אתה תעשה קולנוע", מאיה, ש־נראתה כמכשפה בשערה האדמוני הפרוע ובתלבושותיה המוזרות, היתה מאמינה גדולה ב"וודו". היא ניגשה אל בנימין חיים ואמרה לו: "אתה צריך לעשות קולנוע". וכפי שהוא מספר בעצמו: "מכיוון שאני



מפיק בנימין חיים  
"אני טחבל"



התנגשות בין יהודים וערבים ב"בכנה השחורה"  
שליחו של מכשפה

היתה מכשפה, אני הרגשתי שהיא שליח, והאמנתי בה". זמן קצר אחרי שסיימה את שליחותה לגבי בנימין חיים, נפטרה מאיה דארין משטף־דם במוח, ובעלה ה־יפאני נתן לבנימין חיים במתנה את מצלמת ה־16 המ"מ של מאיה. בנימין חיים החל לעשות סרטים, כדבר הנבואה משמיים. במשך עשר שנות עיסוקו בקולנוע, הספיק לצלם כ־10 סרטים קצרים.

את סרטו הראשון באורך מלא, הבכנה השחורה, צילם לפני כשנה בארץ, אחרי שזכה במענק בסך 180 אלף לירות מטעם המועצה לתרבות ואמנות.

מדוע החליט בנימין חיים לנטוש את עולם הקולנוע של ניו־יורק ולעלות ארצה? הסיבה בנאלית, ציונית, לדבריו. בנימין חיים עלה לארץ־אבותיו, כדי לקדם את תעשיית הקולנוע בה.

פחה יהודית מסורתית ממוצא בגדדי, כאשר מלאו לו 16 עזב את מישפחתו, ונסע לניו־יורק, הוא למד שם הנדסה, ולאחר שסיים את לימודיו החל עובד כ־מהנדס מן השורה.

יום אחד, בהיותו רכון על שולחן־השירי־טוט שלו באחד מאתם מגרדי־שחקים ב־קליפורניה, הגיעה אליו הבשורה שבישרה לו את ייעודו האמיתי. סיפר בנימין חיים: **ברק משמיים.** "זה היה כמו ברק משמיים. ישבתי בחדרי במשרד, ועסקתי בתיכנון מיוזג־אוויר. היה לי שולחן־עבודה שעמד ליד חלון־זכוכית. לפתע בא לי החיזיון, הבטתי החוצה, וראיתי אנשים מסתובבים ברחוב, הר יפה, מכונות נוסע. עות. הרגשתי כמו בכלוב, כאילו יש זכור כית ביני לבין העולם הרחב. זה היה פית־אומי. אמרתי לעצמי: אני טחבל, אני יושב פה — והעולם שם. קמתי, והלכתי. זה היה רגע חשוב בחיי, שבו שמתי את

מדינת ישראל  
משרד החקלאות



# להלן לוח המחירים

במסגרת ההוזלות בחנויות השרשרת של הסופרסל והסופרמרקט וחנויות פרטיות שהצטרפו

## למבצע החל

מ־25.5.75 עד 30.5.75

לצרנו	ל"י	ל"ק"ג	ירקות
"	"	3.30	עגבניות מעולות
"	"	2.15	מלפפונים מעולים
"	"	2.10	גזר
"	"	1.90	תפוחי־אדמה חדשים
"	"	1.15	תפוא"ד מהנגב
"	"	1.50	תפוא"ד חורפיים מהנגב (ארוזים)
"	"	2.15	תפוא"ד חדשים ארוזים (ירושלים)
"	"	0.75	בצל יבש
"	"	0.90	בצל ארוז (ירושלים)

פירות			
"	"	2.35	ולנסיה — אפילים
"	"	2.20	אשכוליות — סוג יצוא
"	"	3.45	בננות — ירושלים
"	"	3.70	בננות

עופות			
"	"	9.00	פטם צעיר קפוא מוכן לבישול
"	"	10.50	גודל 2, שקית שקופה והחתומה כתומה תנועה, טנא עוף, עוף מיוחד מעולה

דגים			
"	"	9.30	בקלה — פרוס אחיד עשוי מדגים שמשקלם לא פחות מ־360 גרם

# הודעה לנוסעי EL

הנחלת "אל־על" ממשיכה להחרים את "העולם הזה", כיגלל עמדתו הבלתי־לתייה בענייני תעופה.

**בניגוד לכל חברות־התעופה האחרות, הרואות באספקת עיתונים שרות חיוני לנוסעים, המשלמים הון־עתק עבור כרטיסי־הטיסות, סבורה הנחלת "אל־על" שזהו אמצעי לשחד עיתונים הגונוזים ידיעות שאינן נעימות לחברה.**

"העולם הזה" לא ייכנע ללחץ זה, וימשיך לסקר ענייני תעופה לפי מיטב מצפונו וחכמתו.

**מאחר ש"העולם הזה" הוא העיתון הישראלי היחידי שאינו מצוי במטוסי "אל־על", על הנוסע־**

**עים, המבקשים לקרוא את "העולם הזה" בעת הטיסה, להצטייד בגליון השבועון לפני ההמראה.**

**העולם הזה**